

Ministerin minuutti

Eduskunnan kyselytunti on nykyisin erittäin kiinnostava tapahtuma, joka sekä radioidaan että televisioidaan suoraan koteihin. Kansanedustajat saavat kysellä ministereiltä kaikenlaisia kysymyksiä, kuten että millä mallilla mahtaa olla maailman talouskehitys, tai tuleeko kasvihuoneilmiö huomenna vai joko se meni, tai mitä mieltä ollaan Liettuasta, tai milloin joku kenraali pannaan purkamaan pyssyjä maatalousnäyttelyihin.

Kysymysten kirjo on siis laaja ja osin dramaattinen, ja televisiokuva paljastaa, että vastaajat joutuvat niiden kanssa todella tiukoille.

Valitettavasti kyselytuntiin on jäänyt yksi paha epäkohta: vastauspuheenvuoroon on varattu kokonainen minuutti! On itsestään selvää, ettei yksikään suomalainen ministeri saa kulumaan sellaista aikaa yhteen ainoaan vastaukseen. "Öh", ei kestä sekuntiakaan, "No commentsin" saa parhaimmillaan venytetyksi kahteen sekuntiin ja "Minä kun en siitä sano mitään" kestää korkeintaan viisi sekuntia, jos laittaa pari loppuhenkosta perään.

Siis mitä ihmettä tehdä koko lopulla ajalla, joka minuutista jää käyttämättä?

Toistaiseksi useimmat ministerit käyttävät sen sinänsä näppärästi sen selittämiseen, että minuutti on liian lyhyt aika näinkin laajaan vastaukseen. Moneen kertaan toistuessaan tuo selitys kuitenkin alkaa kyllästyttää kuulijaa. Siksi tarvittaisiinkin joitakin vaihtoehtoja.

Käyttökelpoinen voi olla sellainen menettely, että ministeri saa aluksi lukea ääneen 55 sekuntia hallitusohjelmaa ja vasta sitten kakaista ilmoille, ettei tästä mitään sanottavaa olekaan.

Toinen vaihtoehto on se, että vastausaikaan lasketaan mukaan myös kahvin juominen, mitä pääministeri Harri Holkeri on jo menestyksellisesti käyttänytkin. Niinikään ministeri voisi murista televisiokameroille, näyttää kieltä lehtimiehille, puida nyrkkiä radiotoimittajille ja nutristella suutaan muulle yleisölle, mihin kaikkeen saa hupenemaan aikaa ihan kivasti.

Samaan sarjaan kuuluu myös ministerin karkuunjuokseminen. Hänen kiertäessään vastauksensa aikana eduskuntatalon juosten voitaisiin tapahtumaan yhdistää sekä urheilullinen että terveydellinen piirre, kun ympärijuoksusta otettaisiin aika ja ministeriltä pulssi. Itse asiassa tämä kertoisi kansalaisille huomattavasti enemmän kuin normaalivastaus, koska siitä paljastuisi, missä kunnossa kukin ministeri on – vähän samaan tapaan kuin saamme seurata presidentinkin kunnan kehittymistä.

Vielä jännemmäksi kyselytunti tulisi, jos ministerit ennen vastaustaan saisivat laulaa kaksi säkeistöä laulusta Sininen ja valkoinen, tahi, jos lauluääntä ei ole, tarjota eduskunnan uuden kulttuurikerhon hyväksymän muun taidenautinnon, esimerkiksi taikatemppeja.

Parlamentarisminkin kannalta kenties sittenkin on parasta tyytyä kaikkein helpoimpaan ratkaisuun, lyhentää vastausaika realistiselle tasolle, yhteen sekuntiin. Näin saadaan lisäkysymyksiin muutama minuutti, joita ei tarvitse tuhjata turhaan hupatukseen.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)